

**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ
ПРИ РОБОТІ З ІНТЕР'ЄРОМ
ПОМЕШКАННЯ**
(шифр - ПРiП)

2021

Зміст

Вступ.	3
Розділ I. З історії розвитку інтер'єру.	4
Розділ II. Основна характеристика інтер'єру.....	5
Розділ III. Композиція в оформленні інтер'єру.....	9
Розділ IV. Роль кольору інтер'єрі.....	13
Розділ V. Шрифт в оформленні інтер'єру.....	20
Розділ VI. Виконання роботи.....	22
Висновок.....	25
Література.	26
Додатки.	27

На протязі всієї історії розвитку культури людина прагнула прикрасити своє життя, зробити красивими всі необхідні їй предмети - одяг, житло, посуд.

В наш час з особливою пристрастю входять поняття, як художник і суспільство, краса і користь, творчість і потрібність. Важливо, щоб усе, що нас оточує несло в собі красу і потрібність, як необхідна умова життя цивілізованого суспільства.

Це стосується і декоративно-оформлюваного мистецтва: своїми специфічними виразними способами декоративне мистецтво разом з архітектурою формують внутрішній світ людини, її погляди, культуру, мораль, життєві принципи.

Художник все інтенсивніше працює над проблемою середовища, комплексного її вирішення в синтезі з архітектурою. Коли ми говоримо про житлове середовище, про інтер'єри суспільних будов, то маємо на увазі не тільки єдність звичних і красивих виробів. Середовище - це не тільки матеріальне поняття, це - простір, наповнений взаємовідносинами людей, це єдиний духовний і матеріальний світ.

Якщо в минулому використання декоративного мистецтва в інтер'єрах суспільних будов частіше всього були стихійними, то в даний час ще на стадії проектування художники і архітектори реалізують не тільки рішення загальної теми, зв'язаної з призначенням будови в цілому, а і використовують найбільш виразні форми різних видів декоративного мистецтва.

Архітектори, будівельники, художники, скульптори, майстри прикладного мистецтва, спираючись на досягнення будівельної науки і техніки, підвищують художній рівень обробки приміщень. При цьому в інтер'єрі широко використовують як традиційні - камінь, дерево, кераміка, скло, так і сучасні матеріали - наприклад, полімер. Вибираючи для обробки той чи інший матеріал, архітектори прагнуть до створення єдиної композиції інтер'єра, сполученню матеріалів з призначенням приміщень. Специфіка інтер'єрів громадських закладів дозволяє широко використовувати в їх оформленні оригінальні композиційні рішення, твори монументально-декоративного і прикладного мистецтва, художню мебель. Можна привести безліч прикладів будівель, де в інтер'єрі всі елементи повністю відповідають

функціональним завданням. Це Палац культури "Україна" в Києві, Кремлівський палац з'їздів у Москві.

Архітектурні рішення інтер'єра - це складне сполучення архітектурної форми, конструкції, простору, масштабу, пропорцій, ритма, кольору і світла, направлене на повне виявлення громадських ідей і максимально відповідає функціональному призначенню приміщень.

Первісна людина мало часу і сил віддавала творчості, вся енергія йшла на боротьбу із стихією, голодом, ворожими племенами. Людина - була перш за все мисливцем, її художня творчість навіянна навколою природою, багатим тваринним світом. Печерний інтер'єр складали шкури звірів, коріння, камені, на яких грілися біля багаття, приймали їжу.

Первісні люди прикрашали своє житло, тобто, печери, розписами на стінах. Головними мотивами зображень, що часто покривають обширні площини, є наповненні життям і рухами окремі фігури великих тварин, що є об'єктами полювання. Точні, легкі контури ліній починають відігравати важливу роль, на перший план виступають сміливо і точно покладені загально кольорові плями, нанесені охристою фарбою, червоною, коричневою, чорною і жовтою. Зустрічається таке накладання фарб одна на одну, яке створює вигляд об'єму.

З часом у людини з'явилося бажання прикрасити своє житло. Архітектурні пам'ятки свідчать про те, що вже в стародавній Греції будівельники турбувалися про оформлення інтер'єру. При оформленні внутрішніх просторів використовувались штукатурка дерева для стін, мозаїчна підлога. Для суспільних споруд використовується позолота, інкрустація із золота і глазурі на мармурі, пластини із чеканної міді, стрункі вази, амфорні глечики із кераміки, на яких зображені різні сцени із життя людей, прикрашають інтер'єри стародавніх греків.

В Греції створюється архітектурний ордер - строгий художньо осмислений порядок розміщення частин споруди.

Для кожної будівлі грецький зодчий вибирал особливе місце і так будував свою споруду, що вона органічно зливалася з природою, доповнювала її, виростала із неї. Природний мармур був основним будівельним матеріалом.

В стародавньому Єгипті стіни будівель покривали малюнками. Особливо інтенсивно і якісно з використанням дорогих матеріалів оформлялись культові споруди. Храми виділялись від зовнішнього світу масивними високими стінами. Величність храмів вражала глядача своїм оздобленням.

У стародавньому Римі будуються купольні покриття, що вражають своєю величиною. Розвивається монументальний живопис, обробка каменем і інкрустація, архітектурні твори прикрашають скульптурою.

Особливо розкішно відзначається інтер'єр Візантії: мармуровий набір, розписана штукатурка, мозаїка.

Унікальне мистецтво Київської Русі. Прекрасна Київська "Софія", Золоті ворота, які донесли до нас прекрасні зразки сакрального мистецтва, яка є синтезом багатьох видів декоративного мистецтва.

Прекрасні приклади оформлення інтер'єру, особливо світського залишили нам Барокко і Класицизм.

Український народ будував своє житло не із дорогих матеріалів, а з каменю, цегли. Та яке б не було просте житло, а українці, із своїм внутрішнім прагненням краси, також намагалися прикрасити своє житло. Це і розписані печі і стіни на Сході, печі кахлю та ліжники в горах, які кожен по своєму створювали затишок.

Інтер'єр - відносно замкнуте і організоване в функціонально-естетичному відношенні простору в середині будинку.

Інтер'єр - складова частина архітектури. Під інтер'єром розуміється оформлення внутрішніх приміщень в будові, квартирі.

Мистецтво інтер'єру - це способи створення виразного внутрішнього середовища будови. Організація простору будови залежить від їх призначення (житлові, суспільні, виробничі, навчальні та ін.) і підкоряються загальним вимогам, закономірностям (психофізіологічним, соціальним, будівельним).

Проектування інтер'єру здійснюється за допомогою архітектурних і будівельних креслень, найважливіші з яких наступні: план - горизонтальний розріз будови з показом стін і перегородок, обладнання і меблі, плафон - проекція стін із світильниками, розгортки - фасад кожної стіни, перспектива - умовне зображення загального виду інтер'єру.

Рішення інтер'єру включає в себе функціональні і естетичні завдання. При цьому велику роль відіграє художньо-декоративне мистецтво, яке повинно гармонійно синтезувати масштабність, пропорції, ритм, фактуру, рельєф, колір і світло для створення найбільш естетичного сприймання архітектурно-художньої композиції, задуманої архітектором і художником. Художньо-декоративне мистецтво - це не прикрашування, а розумне використання художніх засобів.

Слово "композиція" в перекладі з латинської означає з'єднання, зв'язок, побудова. Розрізняють три основних види композиції: фронтальну, об'ємну і глибинно просторову. Такий розподіл в якісь мірі умовний, так як на практиці ми маємо справу з поєднанням різних видів композиції.

Характерною ознакою фронтальної композиції є розподіл в одній площині елементів форми в двох напрямах по відношенню до глядача - вертикальному і горизонтальному.

Об'ємна композиція являє собою форму, що має відносно замкнуту поверхню і що сприймається з усіх сторін. Виразність і якісність сприйняття об'ємних композицій залежать від взаємозв'язку і розміщення їх елементів, від точки зору. Виразність і якісність форми залежить також від висоти горизонту. В процесі сприйняття об'ємної форми при низькому горизонті виникає враження її монументальності. З приближенням глядача до предмету збільшується перспективне скорочення його граней. Об'ємна композиція завжди взаємодіє з навколошнім середовищем.

Глибинно-просторова композиція складається з матеріальних елементів, об'єктів, поверхностей та простору, а також інтервалів між ними.

Одним із найважливіших засобів приведення різноманітних елементів форми до єдності, упорядкування їх розташування є ритм, який притаманний різноманітним явищам і формам природи, трудовим процесам і т.д.

Ритм - це рівномірне чергування розмірених елементів, порядок поєднання ліній, об'ємів, площин. Ритм діє на наші почуття. Ми сприймаємо не тільки оком, але й на слух. Ритм притаманний і статичним предметам. Наприклад, в архітектурних спорудах - ритмічний розподіл вікон по горизонталі і вертикалі. Ритм можна помітити і в площинному зображенні (орнамент).

Закономірне чергування об'ємів, граней, а також упорядкована зміна характерних елементів, форми - все це використовується в якості специфічного засобу композиції, як для окремих предметів і споруд, так і для комплексів.

Ритм може бути спокійний і не спокійний, може бути направлений в одну сторону, або збігатися до центру, направленим як по горизонталі так і по вертикалі.

Бажане враження від предмета можна досягти правильним використанням всіх можливостей ритма, продуманим чергуванням елементів, об'ємів, кольорових плям, як би направляючих рухатись око в співвідношенні з вибраним ритмом.

Широко використовується кольоровий ритм. Кольоровий ритм створює своєрідний кольоровий ритм.

Ми не можемо зорово сприймати виріб закінченим, якщо його маси конструктивно не врівноважені. Воно повинно бути не тільки фізично, а й зорово стійким. Отже, важливе місце в композиції займає рівновага.

Рівновага - це такий стан форми, при якому всі елементи збалансовані між собою. Вона залежить від розподілу мас композиції відносно її центру. Рівновага, як і ритм притаманна рослинному і тваринному світу. Рівновага об'ємів, або частин любого предмета викликає почуття спокою, упевненості і стійкості.

Динаміка - це зорове сприймання руху, стрімкості, форми. Динамічна форма може бути притаманна як нерухомим так і рухомим об'єктам. Динамічність робить форму активною, помітною, виділяючи її серед інших.

Статика - це стан спокою, рівноваги форми, стійкість у всьому її ряду, в самій геометричній основі. Статичність вимагає рівних спокійних ліній: мас, чітких членувань по горизонталі та вертикалі.

Симетрія є одним з важливих засобів досягнення єдиності і художньої виразності форми. Симетрія - принцип організації, де елементи розташовані правильно відносно осі площини, або центру. Симетрія є дзеркальна і осьова.

Широко застосовується також **асиметрія** - розташування елементів, при якому вісі симетрії відсутні. Асиметрія - принцип організації площини, який

базується на динамічній врівноваженості елементів, на враженні руху їх в межах цілого.

Симетрія і асиметрія допомагають досягти художньої виразності статичних і динамічних композицій.

Застосування **принципів гармонії** в художньому оформленні інтер'єру має велике значення. Гармонійна композиція полегшує сприйняття естетичної і змістовоної інформації. На принципах гармонії ґрунтуються композиційна побудова шрифтового, ілюстративних матеріалів.

Принципами, які визначають естетичну якість стендів, композиційну гармонійність, є повторення цілого в його частинах, відповідність розмірів, рівновага, ритм, пропорції. **Принцип повторення цілого в його частинах** полягає в наявності провідної ознаки в елементах композиції. Він забезпечує послідовність її сприймання й полегшує зміну зон уваги при переході від одних елементів до інших.

Принцип відповідності розмірів вимагає визначити спільну закономірність співвідношення частин і цілого в процесі сприймання. Цей принцип враховують при застосуванні планшетів прямокутної форми із співвідношенням **2 : 3, 3 : 4, 3 : 5** (блізько до золотого перерізу), **9 : 10** (динамічний квадрат).

Принцип рівноваги забезпечує зрівноваження частин і цілого відносно просторової осі, головним чином по вертикалі, оскільки на сприймання впливає на?? земне тяжіння. Найпоширенішим способом забезпечення зrівноваження стендів є симетричне їх розташування відносно вертикальної або горизонтальної осі. Така композиція створює враження статичності. Центральний елемент композиції стає головним.

Також пошиrenoю є асиметрична композиція. Вона дає можливість знаходити багатоваріантні рішення.

Важливе значення для будь-якої композиції мають такі художні засоби як **пропорція** - зв'язки між розмірами і **ритм** - повторення елементів, зв'язок відстаней.

Колір являється найважливішим фактором формування і сприймання інтер'єру, фізіологічно, психологічно і естетично впливає на людину відповідно з функціональним призначенням інтер'єру. Колір може

створюватись штучно: фарбуванням поверхонь і окремих деталей або засобом обробки матеріалів.

В останньому випадку великий вплив на сприймання кольорових площин вказує фактура і характер матеріалів. Дзеркальна або глазурна фактура при падаючому на них світлі відбивають його паралельним пучком світла і дають світлі бліки. Від матових площин дещо шершавих, світло розсіюється в різних напрямах.

Світ, який оточує людину, надзвичайно кольоровий. Колір може сприйматися легким або важким, теплим або холодним, колір може викликати переживання, збудження або стрес, створити гармонію, він може створювати чудеса, але здатний привести до катастрофи.

Встановлено, що деякі кольори сонячного спектра, так звані теплі тони - червоні, оранжеві, жовті - діють на людину збуджуючи, розширюють зіниці, прискорюють пульс, викликаючи загальну втому. Другі, так звані холодні тони - сині, голубі, зелені - заспокоюють, зменшують втому очей.

Під час підбору наближених кольорових плям необхідно врахувати їх взаємодію один на одного. Так жовтий колір на синьому фоні здається жовтішим, ніж на червоному. Колір фону також впливає на зорове сприймання предметів - на світлому фоні предмет сприймається темнішим, а на темному - світлішим.

В приміщенні можна створити враження простору, використавши світлі холодні тони. Теплими - червоними, коричневими токами - можна, навпаки, створити враження звуження простору.

Приміщення, пофарбовані в голубі, сині, зелені кольори, здаються більш прохолодними, ніж вони насправді, а пофарбовані в оранжеві, жовті, - більш теплими.

Сучасне кольоробачення потребує цілеспрямованого кольорового оформлення інтер'єрів любого призначення. Принципи кольоробачення повинні лежати в основі роботи архітектора і художника по інтер'єру, бо кольорове рішення інтер'єрів надає значну психологічну дію на людину. Наприклад, в заводських приміщеннях колір повинен поліпшувати продуктивність праці, в лікувальних закладах надавати заспокійливий вплив. В громадських закладах кольорову палітру можна вирішувати як з допомогою

контрастних співвідношень, так і нюансних зближень кольорів. При співвідношенні декількох кольорів в інтер'єрі повинен переважати який-небудь один колір. На вибір кольору впливає також об'єм приміщення - у великих приміщеннях кольори можуть бути більш насиченими. Домінуючий колір в обробці приміщень звичайно сприймається малонасиченим, а кольори окремих деталей повинні бути йому контрастні. Одноколірність у рішенні інтер'єрів призводить до монотонності, а безпорядкове використання великої кількості кольорів створює враження переживання.

Але поскільки "інтер'єр" це невід'ємна частина архітектури, то роль кольору тут не обмежується створенням комфортних умов, а й багаточисельністю певних факторів.

Зокрема це:

- 1) структура, форма і величина приміщення;
- 2) ступінь освітленості природним світлом;
- 3) характер джерела штучного освітлення;
- 4) кольорове оточення;
- 5) відстань до стіни де є присутні елементи оформлення (в даному випадку інформаційні стенди);
- 6) загальна композиційна ідея;
- 7) мікроклімат приміщення;
- 8) розмір і матеріал огорожуючих поверхонь;
- 9) сторона світу з якого знаходиться приміщення.

Із множини засобів необхідно вміти вибрати більш ефективні для конкретного інтер'єру, бо кожна ідея вимагає власних засобів вираження. Але вибір не можливий без знань закономірностей, які керують цими засобами:

1. Відношення.
2. Пропорції.
3. Ритм.
4. Контраст.
5. Нюанс.
6. Масштабність.

7. Співрозмірність.

8. Співпідлеглість.

і головними принципами: художній образ, тектоніка, гармонія.

При використанні принципу нюансності твір майже не виділяється на фоні, а, значить, не несе в собі сильного емоційного впливу. Така трактовка буває викликана призначенням приміщення. Часто необхідний ефект отримують за рахунок фактур, одинаково замальованих.

Світловий контраст вносить в нюансне вирішення деяку декоративність і ілюзорність. Він часто досягається за рахунок бокового освітлення, що дає тіні, контрастуючи з світлою частиною декору, і підкреслюють рельєф його поверхні. При збереженні загального принципу нюансності вдалми буває введення незначного контрасту.

При складанні кольору необхідно врахувати відбиваючу властивість кольору. В залежності від призначення приміщення, його кубатуру, кількість проникаючого денного світла, характеру вечірнього освітлення, визначається ступінь насиченості того чи іншого кольору. Щоб завчасно розрахувати насиченість і відтінок фарбування по цих ознаках, слід керуватися коефіцієнтами відбивання світла поверхнями пофарбованими у різні кольори. В приведеній нижче таблиці вказані коефіцієнти відбивання деяких із них.

Білий	85 %
Світло-коричневий	35 %
Світло-жовтий	75 %
Світло-зелений	65 %
Світло-синій	63 %
Жовтий, середній	65 %
Сірий, середній	55 %
Зелений, середній	52 %
Синій, середній	35 %
Темно-червоний	13 %
Темно-синій	8 %

При зображенні на стендах малюнків і при виконанні самих стендів слід враховувати дані коефіцієнти, щоб приміщення - в даному випадку клас - здавався світлішим чи темнішим, коли це потрібно, в залежності від того, якими ставимо перед собою завдання.

Крім наведених основних особливостей кольору в інтер'єрі хотілось би зазначити і його психологічний вплив на людей.

Відомо, що різні кольори і їх співвідношення призводить на людей різні враження, по-різному діє на її свідомість, кожен колір має в собі певний психологічний зміст, вносить певний ідейно-естетичний підтекст у суть зображеного.

Розглянемо деякі символи кольорів:

кольори	символи	геральдичні символи
Білий	чистота, невинність, світло, прохолодний, сліпучий, блискучий.	срібло, правдивість, християнство, Європа.
Жовтий	сонце, світло, радість, ревнощі, свіжий, юний, легкий, світлий, звеселяючий.	золото, сміливість, багатство, Азія, буддизм.
Оранжевий	спека, енергія, радість, злість, сухий, схильзований.	
Червоний	вогонь, енергія, радість, любов, боротьба, гнів, близький.	сила, революція, Америка.
Фіолетовий	старість, віра, смиренність, похмурий, важкий, задумливий.	сум, лихо.
Синій	космос, сум, холод, вірність, серйозність, свіжий, віддаляючий.	мудрість.
Зелений	природа, спокій, молодість, скромність.	плодючість, розквіт, Австралія, Іслам.
Чорний	темрява, морок, важкість.	смерть, жалоба, Африка.

Блакитний	холод, вода, лід, стомлений.	невинність
Пурпурний	пишність, гідність, влада, держава, зрілість, багатство, урочистість, розжареність.	

Використовуючи дані таблиці кольорової символіки, можна створити певний настрій, що потрібен для даного інтер'єру. Наприклад:

Встановлено, що деякі кольори сонячного спектру, так звані теплі тони - червоні, оранжеві, жовті - діють на людину збуджуючи, розширяють зіниці і навіть прискорюють пульс, викликають загальну втому.

Інші, так звані холодні тони - сині, голубі, зелені - заспокоюють, зменшують втому очей. Враховуючи цю обставину, що людське око краще сприймає цю гаму, то можна з впевненістю сказати, що стіни учбових закладів краще зафарбовувати (оформлювати) в цій гамі. Загальна кольорова гама в світлих тонах сприяє збільшенню освітлення. Взаємопоєднані холодні і теплі кольори у приміщенні створюють робочий настрій.

Як правило, кількість кольорів робочого місця повинно обмежуватись трьома-чотирма, бо велика кількість кольорів може привести до розсіяння уваги. Із всіх кольорів один повинен бути головним і визначати основний колорит.

Шрифт - комплект літер, який відтворює будь-який алфавіт (латинський, український, арабський, грецький), а також цифри і знаки.

Шрифт - носій інформації, і при виконанні його, треба враховувати, що він виконує не тільки естетичну (передає настрій, закладений в ньому, містить в собі характер і деколи має національний колорит).

Для інформаційних стендів найчастіше використовують такі види шрифтів: рукописний шрифт, мальований, шрифт під трафарет.

Всі рукописні шрифти виконуються від руки різними інструментами: пензликами, плакатними перами, палочками, тушю або водяними фарбами в один захід.

Мальований шрифт на відміну від рукописного виконується не в один захід, з використанням таких інструментів, як рейсфедер, циркуль, лінійка, а також різноманітні пера і пензлики.

Мальований шрифт виконується послідовно: спочатку олівцем малюється контурожної літери, потім обводять контурожної літери фарбою з допомогою креслярських інструментів, а потім заповнюють площину літери фарбою.

Мальовані шрифти найчастіше використовують в стендах для написання заголовків.

В шрифтових роботах широко застосовують трафарети.

Трафарет являє собою аркуш цупкого паперу, картону з вирізаними літерами даного шрифта. Щоб виготовити трафарет, на аркуші цупкого паперу розмічають і викresлюють олівцем увесь алфавіт, після чого літери витинають. По трафарету можна працювати і олійними фарбами, що розширює сферу застосування шрифтів. Друкувати трафаретний шрифт зручно зрізаним пензлем, або поролоном.

Перш, ніж розпочати виконувати роботу, а саме стенд з історичною картою, я ознайомилася і повторила:

- а) що являє собою стенд;
- б) використання шрифта в оформленельських роботах;
- в) естетику кольору.

Після цього приступила до виконання стендів. Оскільки стенд повинен розміщуватись в якомусь певному середовищі, то я врахувала: колір стін, джерело штучного та денного освітлення, на якій висоті він буде сприйматись відносно точки зору, та все те, що було описано в попередніх розділах.

Підготувавши стенд для карти, а точніше погрунтувавши його водоемульсійною фарбою, я приступила до виконання самої карти. Перш за все я перенесла контури карти на ДВП. Потім з допомогою керівника карту вирізала і погрунтувала так само, як стенд (водоемульсійною фарбою, покривши кілька разів).

Створивши кілька варіантів тонального вирішення та порадившись з керівником я вибрала найдосконаліші і приступила до кольорового рішення. Пошук кольорів був надзвичайно цікавий. Перш ніж остаточно спинитись на чомусь конкретному я переглянула велику кількість літератури по оформленню інтер'єру, журнали, альбоми кольорів по оформленельських роботах.

Визначившись із кольорами, почала уточнювати композицію стенду, враховуючи декоративне оформлення фону стенду (смужки по краях), плямове (для заголовку) та шрифтове.

Щоб робота на мастилась я виконувала все згори до низу. Якщо із загальним фоном було простіше, то з вибором шрифта трошки складніше. Справа в тім, що тут я повинна врахувати як виглядатиме шрифт тексту відносно заголовка, че не завеликий чи не замалий, щоб він був читабельний, а також, щоб все відповідало якомусь певному стилю.

Стенд, навіть якщо там розміщена "суха" інформація, повинен нести естетику, почуття міри, в чому б це не висловлювалось.

Як уже зазначалось вище є безліч варіантів, щодо виконання заголовка. Щоб він виглядав красиво, я писала його платкатним пером (текстовий шрифт). Бо такий шрифт сприймається швидше і його написання строгое і чітке.

Коли стенд для карти був готовий, я приступила до завершення самої карти. Покривши карту синьою фарбою я нанесла кордон, коричневою лінією. Розмітила обласні центри і нанесла торгівельні шляхи пунктирною лінією темно-синього кольору. Штриховими лініями показала території, що увійшли до складу України та території української діяльності ХХ ст.

- а) УНР доби Центральної ради;
- б) ЗУНР.

Готову карту прикріпили на стенд. Виконавши стенд з історико-етнографічною картою України, дотримуючись всіх необхідних правил та законів оформлення саму основну роботу було завершено.

Останній штрих - безпосереднє розміщення в кабінеті історії Коломийського педагогічного коледжу Прикарпатського університету, по заздалегідь затвердженному ескізу.

Виконуючи стендове оформлення кабінету історії України Коломийського педагогічного коледжу Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника намагалась використати загальні вимоги щодо оформлення навчальних приміщень. Старалась використати гармонійне поєднання кольору стенда і карти відносно стін кабінету, враховуючи, щоб вони були зрозумілі з першого погляду.

При цьому не забувала про графічну виразність шрифта, органічний зв'язок рисунка букв із змістом тексту, читабельність літер, цілісність композиції простору графічних форм, ритмічний ряд букв, єдність стилю та про колір, як засіб художньої виразності.

Література

- 1.И.Т.Волкотруб. Основы художественного конструирования. - Киев: "Вища школа", 1982.
2. А.С.Косяк, Н.П.Лесовой, В.П.Полежаев. Художественное оформление школы. - Киев: "Радянська школа", 1971.
3. В.Н.Кропотов, Н.В.Мажура. Отделочные материалы в интерьере. - Киев: "Вища школа", 1981.
4. В.П.Уренев. Архитектура предприятий общественного питания. - Киев: "Будівельник", 1981.
5. П.Е.Шпара. Техническая эстетика и основы художественного конструирования.- Киев: "Вища школа", 2019.

